

IOANNIS FOSSÆ SANMAR-
CELLINI DE OBITU IO.

GAGNEI TVM DOCTO-
ris, tum Abbatis de-
ploratio.

Quales fundit olor querulus cantator acerbi
Funeris, hic tales fundite nunc lachrymas.
Quales Troiane distillant saxa Niobes,
Nunc vobis guttae mæsta per ora stuant.
Qualibus Andromache crudeli morte ruentem
Aspersit miseranda Asianacta suum.
Nunc Phaetontiadum questus imitemur, in aspris
Quos iterat mærens & Philomela rubis.
Nanque ferox clari truncavit stamina Gagny
Parca triplex, habita non ratione viri:
Stamina quæ Phrygiam certè superare senectans
Debuerant, longos Nestoris atque dies.
Doctrinae sexcenta suæ monumenta dedisset,
Virtutis nobis lucida signa suæ.
Eheu quali orbata iacet nunc Gallia, quali
Doctore, heu quanta incommoda nacta fuit.
Non magis sanè olim cepit Græcia damnum,
Nobile cum cecidit pectus Aristotelis.
Quantum præcedit splendens hesperus ignes,
Cætera fulgent & sidera fixa polo:
Doctores tantum (nec mentior ipse) priores
Vicit, & æquales, artibus, ingenio.
Ah quantum crudele fuit rupisse seueris
Sic manibus docti candida pensa viri:
Ignavi verò, segniq; iacentis in umbra
Vulgi, in ceruinos ducere pensa dies.

De partitione eorum quae in libro scripturae continentur.

Quae in libro scripturae continentur omnia, ad ecclesiam pertinent, in libro
historiae et prophetiarum, et in duabus divinis partibus scilicet
in Evangelio et in Epistola, in quibus litteris et prophetis
scripturae sunt salutariae de beatitudine ipsorum quibus
scripturae ecclesiae scriptae sunt, et prophetiae. Et doctrinae apostolorum
divino spiritu profusa, et scripta in Evangelio et in Epistola et in
apostolorum.

De Evangelio.

Julius orbis dominus ait hoc est, quae sanctis dicitur et in
Evangelio merito dicitur. Quod nunc lex et prophetae fuerunt
premonstrant, hoc et dicitur atque prophetia in Evangelio
monstrant. Augustinus De consensu Evangelistarum lib. 1. cap. 1.

Appellationes Evangelii plures.

Evangelium appellatur modo Verbum fidei, Rom. 10. Virtus Dei
ad salutem omni fidei. Rom. 1. Scientia salutis, hinc. 1. Doctrina
nae Christianae, Mathei 4. et y. Marci 1. hinc et ita. Evangelium
Iam scripta. S. Margareta Medicina dicitur in dno fidei lib. 3. cap. 9.

Evangelii definitio secundum Hieronymum.

Evangelium abbebruiatibus atque perfectum est sermo, qui pro
similibus carnisque legibus excusationis dedit pariter et
dilectionis et fidei, ut quod nobis fieri iudicaverunt, nos fieri
iuris ad hunc. Hieronymus lib. 4. Contra Iovinianum in epistola. cap. 10.

Alia definitio Iam. Dicitur dicitur de eodem.

Evangelium est bonum cui in unum a Christo manifestatum, in
scripturis legit et prophetat. Valerianus, Vnde dicitur Evangelium
quod, Evangelium regni glorie, Evangelium salutis hominum, Eva
gelium gratiae Dei, Evangelium gratiae et misericordiae, Evangelium
hinc magis gaudij. Quibus lib. 2. cap. 3.

Quae bona Christi Evangelium nobis promittit.

Evangelium in verbis prophetarum indicat quae sublationem,
perventum unum, justificationem, et atque in gloria, et dicitur
fidelium adoptionem, regnum, hereditatem, cum deo filio patris et
patris in unum, resurrectionem mortuorum, vitam aeternam,
societatem angelorum, et communicationem spirituum, beatitudinem et
possessorem gloriae sempiternae. Augustinus in Evangelio Mathei, cap. 4. Rom. 8.

Vnde Evangelistae scripta anteponuntur habent.

Et vnde verum testatur, off. Evangelium.

Vnde apud nos Evangelium esse, et hinc nos dicit ecclesia
nos homines et solum qui in unum sunt Evangelium, sed ecclesia illa,
quae ad ipsos Mathei Evangelistae ad hoc usque usque recta sunt
patrie doctrinae. Etiam habentur apud nos varietas Evangelistarum
et dicitur Evangelium quod in unum sunt, illud non alio arguuntur
et dicitur in unum esse, quoniam in ecclesia sibi in unum sunt
et dicitur. Vnde scriptum est Evangelium Evangelium in unum
et pariter. Augustinus De consensu Evangelistarum lib. 1. cap. 35.